

MESİH'İN ÖĞRETİLERİ

İsa Mesih'in Kutsal Kitap'ta yer alan öğretileri uzun süre insanlar için bir ilham kaynağı olmuştur. Tamamlayıcı bir kutsal yazı cildi olan, Mormon Kitabı: *İsa Mesih ile ilgili Diğer Bir Tanıklık* isimli eserde Kurtarıcı ile ilgili ilave öğretiler bulunmaktadır. Bu kitaplar, yaşamınıza esinlenmiş bir rehberlik yapmak suretiyle size sonsuz huzur ve mutluluk verecektir.

Mormon Kitabı'nın ücretsiz kopyası olan İsa Mesih'e Dair Bir Diğer Tanıklık için aşağıdaki adrese yazınız:

İSA MESİH'İN
SON ZAMAN AZİZLER
KİLİSESİ

PEYGAMBER JOSEPH SMITH'İN TANIKLIĞI

İsa Mesih'in
Son Zaman Azizler
Kilisesi

Ön Kapak Resmi: *Joseph Smith* yapan David Lindsley.
Arka Kapak Resmi: *Joseph Smith* yapan Del Parson.

© Telif hakkı 1983, 1993, 2000 yılında Intellectual Reserve Inc. tarafından alınmıştır.

Her hakkı saklıdır. Printed in Germany.

İngilizce onayı: 3/99. Tercüme onayı: 3/99.

The Testimony of the Prophet Joseph Smith'in tercümesidir Turkish 32667 186

Joseph Smith: Tanrı'nın Bir Peygamberi

Joseph Smith 14 yaşındayken, hangi kiliseye katılması gerektiğini öğrenmek istedi ve bu sebeple, içtenlikle dua ederek bunu Tanrı'ya sordu. Bu duaya cevaben, Babamız olan Tanrı ve Oğlu İsa Mesih, Joseph'e görünerek İsa Mesih'in gerçek Kilisesi'nin yeryüzünde bulunmadığını ve bunu iade etmesi için Joseph'i seçtiklerini kendisine bildirdiler.

O günden sonra Joseph, son zamanlarda, İsa Mesih'in Son Zaman Azizler Kilisesi'ni oluşturmak ve yeryüzünde Tanrı'nın krallığını inşa etmek üzere çalışarak Tanrı'nın hizmetinde yer aldı. Kilise'nin imanlı üyeleri, İsa Mesih'in dünyanın Kurtarıcısı ve Fidyeye ile Kurtaran olduğuna şahitlik etmektedirler. Bugün Tanrı, yeryüzündeki bir peygambere gönderdiği vahiyler yoluyla Kilise'yi yönetmektedir. Joseph Smith böyle bir peygamberdi. Joseph hayatı boyunca birçok şeyi

Joseph hangi kiliseye katılacağını düşünürken, Kutsal Kitabın rehberliğini araştırdı. Orada, «Tanrı'ya sor» sözlerini okudu.

yerine getirdiği halde, bunların içinde en önemlisi, İsa Mesih'in öğrencisi ve şahidi olma taahhüdüdür. Peygamber Joseph Smith ve Sidney Rigdon, Kurtarıcı tarafından gerçekleştirilen birçok şeye tanıklık ettikten sonra, en son olarak O'nun yaşadığına dair kendi tanıklıklarını sundular (bkz Ö. ve A. 76:22).

Kutsal Ruh'un gücü vasıtasıyla Peygamber'in tanıklığını elde eden kişiler, onun gerçekleştirmek üzere göreve çağırıldığı işin gerçekliğini öğreneceklerdir. Onlar ayrıca, Joseph Smith'in hizmet ettiği Kurtarıcı İsa Mesih'in öğretileriyle huzurun ve mutluluğun geleceğini öğrenebilirler.

Hangi Kilise Doğrudur?

Joseph Smith 1805 yılında Vermont eyaletinin Sharon kasabasında doğdu. Bu hikaye başladığında 14 yaşında olup, ailesi ile birlikte New York'ta yaşıyordu ve ciddi olarak hangi kiliseye katılacağını düşünüyordu. Aşağıda yazılı olanlar, Joseph'in tecrübesini kendi sözleriyle anlatmaktadır.

Bu büyük heyecan sırasında aklım ciddi değerlendirmeler yapmakla ve büyük bir rahatsızlıkla meşguldü. . . . Kendi kendime sık sık: "Ne yapacağım? Bu gruplardan hangileri doğru? Veya bunların hepsi de yanlış mı? Eğer bunlardan birisi doğruysa hangisi doğru ve bunu nasıl bileceğim?" diye soruyordum.

Bu dinci grupların mücadelesinin sebep olduğu aşırı güçlüklerle mücadele ederken, bir gün Yakup'un mektubu birinci bölüm beşinci ayette şunları okudum: «Eğer içinizden birisi hikmetten yoksun kalırsa, bütün insanlara cömertçe veren ve azarlamayan Tanrı'dan istesin; ve bu, ona verilecektir.»

Hiçbir kutsal yazı pasajı insanın kalbine asla, o zaman benim kalbimi etkileyen bu kutsal yazı pasajından daha fazla etki yapmamıştır. Bu kutsal yazı pasajının kalbimdeki bütün duyguları

büyük ölçüde etkilemişti. Nasıl davranacağımı bilmediğim için, herkes kadar Tanrı'nın hikmetine ihtiyacım olduğunu bildiğim için bu konu üzerinde derinlemesine düşündüm ve eğer o zaman sahip olduğumdan daha fazla hikmet elde etmezsem, dindeki farklı mezheplerin öğretmenlerinin, aynı kutsal yazı pasajlarını Kutsal Kitap ile ilgili soruların cevaplarındaki bütün inandırıcılığı tahrip edecek kadar farklı anladıklarını asla bilemeyecektim.

Sonunda, karanlıkta veya karmaşa içinde kalmam mı yoksa Yakup'un emrettiği şekilde Tanrı'ya sormam mı gerektiği konusunda bir sonuca vardım. Nihayet, eğer o hikmeti kaybedenlere hikmeti veriyse ve bunu cömertçe ve azarlamadan yaptıysa benim de teşebbüsde bulunabileceğimi düşünerek «Tanrı'ya sormaya» karar verdim.

Joseph Smith'in İlk Görümü

Tanrı'ya soracağıma dair verdiğim karara bağlı olarak teşebbüste bulunmak üzere ormana gittim. Binsekizyüzyirmi yılının bahar aylarının başında güzel, pırıl pırıl bir sabahı. Bütün

endişelerimin ortasında, daha önce asla sesli olarak dua etmeye teşebbüs etmediğim için hayatımda ilk defa böyle bir teşebbüste bulunmuştum.

Daha önce gitmeyi planlamış olduğum yere ulaştığımda, etrafıma bakıp yalnız olduğuma kanaat getirerek diz çöktüm ve kalbimdeki

*İçlerinden
birisi . . .
yanındaki
göstererek –
«Bu benim
Biricik Oğlum.
O'nu Dinle!»
dedi.*

arzuları Tanrı'ya sunmaya başladım. Dua etmeye henüz başlamıştım ki, birden beni tamamen zapteden bir güç tarafından sarıldım ve üzerimdeki bu hayret verici etki sebebiyle dilim tutuldu, konuşamadım. Etrafımı koyu bir karanlık kapladı ve bir an için aniden yok edilmeye mahkum edildiğimi zannettim.

Ancak, Tanrı'yı beni sarmalayan bu düşmanın gücünden kurtarması için çağırmak üzere bütün gücümü kullandım. Ve o anda, umutsuzluğa düşmeye ve kendimin mahvolmasına hazırdım... Hayali bir enkaz haline gelmeye değil, kendimi daha önce hiçbir varlıkta hissetmediğim bu şaşılacak güce sahip olan, görünmeyen dünyadan gelen bazı gerçek varlıkların güçlerine terketmeye hazırdım. Fakat tam bu büyük alarm sırasında, başımın tam üzerinde, güneşin parlaklığından daha parlak ve tam üzerime düşünceye kadar alçalan bir ışık hüzmeleri gördüm.

Bunun hemen ardından, beni sarıp sarmalayan düşmandan kurtulduğumu anladım. Işık

benim üzerimde durunca, tarif edilemeyecek parlaklığı ve görkemi ile iki yüce şahsiyetin önümde, havada durduklarını gördüm. İçlerinden birisi adımı söyleyerek benimle konuştu ve yanındakini göstererek – «Bu benim Biricik Oğlum. O’nu Dinle!» dedi.

Rab’be sormaya gidişimin amacı, hangisine katılacağımı bilebilmem için [dinler] mezhepler arasında hangisini doğru olduğunu öğrenmekti. Bu sebeple, kendime gelir gelmez, önümde ışığın içinde duran bu iki yüce Şahsiyete (bu sırada bunlarının hepsinin yanlış olduğunu asla dü-

şünmediğim için) bütün [dinler] mezhepler içinde hangi-sinin doğru olduğunu ve hangisine katılmam gerektiğini sordum.

Hepsi yanlış olduğu için bunlardan hiçbirisine katılmamam gerektiği cevabını aldım; ve benimle konuşan Kişi, onların bütün öğretilerinin kendi gözünde iğrenç olduklarını söyledi. Bu mezheplere inananların hepsinin bozulmuş olduğunu söyledi. Ve şöyle devam etti: «Onlar dudaklarıyla benim yanıma gelirler ancak kalpleri benden uzaktadır. İnsanların emirleriyle ilgili öğretileri öğretirler. Bir dindarlık tarzları vardır ancak, onun gücünü inkar ederler.»

Beni tekrar bu mezheplerden herhangi birisine girmekten menetti ve şu anda yazamayacağım pek çok şey söyledi. Tekrar kendime geldiğimde, kendimi sırtüstü yatıyor ve gökyüzünü seyrediyor buldum. Işık kaybolduğunda, hiç kuvvetim kalmamıştı; fakat sonra çabucak bir dereceye kadar kendime geldim ve eve gittim.

Zulüm

Joseph Tanrı’ya itaat etti ve mevcut kiliselerden hiçbirisine katılmadı. İnsanlara gördüğü ve duyduğu şeylerden bahsettiğinde, tepkileri ve zulmü tecrübe etmeye başladı.

Kısa bir süre sonra, benim bu hikayeyi anlatmamın, dine inananlar arasında bana karşı bir büyük ölçüde bir nefret oluşturduğunu gördüm. Ve bu artmaya devam edecek olan büyük bir zulmün sebebiydi; ben ondört onbeş yaşlarında sıradan bir çocuk olduğum ve bu tür bir yaşantının içindeki çevremde bir erkek çocuğunun dünyada hiç önemi olmadığı halde, yüksek mevkilerdeki insanlar, insanların düşüncelerini bana karşı kıskırtmak ve acı bir zulüm yaratmak için yeterli dikkati göstermişlerdi; bu bütün mezheplerin ortak tavrı

oldu; hepsi bana zulüm yapmak üzere birleştiler.

Bu bende ciddi düşüncelere sebep oldu ve o zamandan beri de sık sık olmaktadır. Ondört yaşından biraz büyük ve tek başına olan sıradan, kendisine destek sağlamak ihtiyacıyla hergün çalışmaya mahkum edilen bir çocuğun o günlerde çok popüler olan mezheplerin önemli insanların dikkatini çekecek ve bu suretle onların içinde en acı biçimiyle zulüm ve küfür ruhunu yaratacak kadar önemli bir şahsiyet olarak düşünülmesi çok alışılmadık bir şeydi. Alışılmış olsun veya olmasın böyleydi ve bu sık sık benim büyük kederimin sebebi oldu.

Bununla birlikte, her ne olursa olsun, bu görüşümü yaşamış olduğum bir gerçektir. Bu sebeple, kendimi Kral Agrippa'nın önünde savunmasını yapan ve bir ışık görüp bir ses duyduğu zaman gördüğü görüşümün hikayesini anlatan Pavlus'a daha çok benzetmeye başladım; ancak buna rağmen ona inananların sayısı çok azdı; bazıları onun dürüst olmadığını söylerken bazıları da çılgın olduğunu söylüyorlardı; o aşağılanıyor ve küfürlere maruz kalıyordu. Ancak bütün bunlar onun görüşümün gerçekliğini yok etmemişti. O bir görüş görmüştü ve gördüğünü biliyordu ve yeryüzündeki zulümlerin hiçbirisi bunu değiştiremezdi; onu ölüme mahkum etmeleri gerektiği halde, o biliyordu ve son nefesine kadar bilecekti ki, o hem bir ışık görmüştü hem de kendisiyle konuşan bir ses duymuştu ve dünyadaki hiç kimse ona bunun aksini düşündüremez ve buna inandıramazdı.

Aynı şey benim için de geçerliydi. Gerçekten ışığı ve ışığın ortasında iki Kişi görmüştüm ve onlar gerçekten de benimle konuşmuşlardı; her ne kadar bir görüş gördüğümü söylediğim için benden nefret edilse ve bana zulmedilse de bu doğrudur; onlar bana zulmederken, bana

küfür ederken ve bana hak etmediğim kötü şeyler söylerken, kendi kendime şöyle soruyordum:

*Bir görüş görmüştüm;
bunu biliyordum ve yine biliyordum ki,
Tanrı da bunu biliyordu ve ben bunu inkar edemezdim, buna asla cüret de edemezdim.*

Neden doğruyu söylediğim için bana zulmediyorsunuz? Gerçekten bir görüş gördüm ve ben kimim ki Tanrı'ya karşı çıkabileyim veya neden dünyadaki insanlar benim gerçekten gördüğüm bir şeyi inkar edeceğimi düşünüyorlar? Bu görüşümü gördüğüm için biliyorum ve yine biliyorum ki, Tanrı da bunu biliyor ve ben bunu inkar edemem, asla buna cüret etmem; en azından, eğer inkar edersem Tanrı'ya karşı kusur işlemiş olacağımı ve günahkar olacağımı biliyorum.

Mezhepler dünyasının endişelerine gelince, ben artık zihnen tatmin olmuşum; benim görevim bunlardan hiçbirisine katılmak değil, bir sonraki talimatları alıncaya kadar olduğum gibi devam etmektir. Yakup'un, hikmetini kaybeden bir insanın Tanrı'dan isteyebileceğine ve bunu azarlanmadan elde edeceğine ilişkin tanıklığının doğru olduğunu anlamışım.

21 Eylül 1823 (binsekizyüzyirmiyüç) tarihine kadar hayatımın rutin işlerini sürdürmeye devam ettim ve bu süre içerisinde bir görüş gördüğümü iddia etmeye devam ettiğim için dindar olsun veya olmasın her sınıftan insanın ellerinde ciddi zulümlere katlandım.

Bu görüşümü görmemle binsekizyüzyirmiyüç yılına kadar geçen süre içerisinde o günlerin dini mezheplerinden herhangi birisine katılmaktan menedilmişim. Çok hassas yıllar geçirdim. Ve benim arkadaşım olduklarını iddia eden ve bana

karşı nazik davranan insanlardan zulüm gördüm. Eğer onlar beni kandırabileceklerini umuyor idiyse, beni kazanmak için münasip ve şefkatli bir şekilde gayret göstermeleri gerekirdi. Bu yüzden her türlü ayartmalarla başbaşa kaldım. Her türlü insanın arasına karışarak en aptalca hatalarımı yaptım ve gençliğin zayıflığı ile insan doğasının zaafalarını sergiledim. Söylemekten üzüntü duyuyorum fakat, bunlar beni Tanrı'nın gözünde iğrenç olan muhtelif ayartmalara sevketti. Bu itirafları yaptığım için kimse benim çok kötü günahlar işlediğimi düşünmesin. Yapımda, bu tür günahları işleme eğilimim asla olmamıştır.

Moroni'nin Ziyareti

Joseph Tanrı'yı gördüğünü inkar etmeyi reddettiği sürece zulüm devam etti. 21 Eylül 1823 günü yatağına yattıktan sonra, Joseph Rab'bin huzurundaki yerini öğrenmek üzere dua etti. Melek Moroni ona göründü.

Joseph Smith'in İlk Görümü'nden üç yıl sonra Tanrı, İsa Mesih'in sevindirici haberinin iade edilmesiyle ilgili olarak Joseph'a talimat vermesi için, melek Moroni'yi gönderdi.

Yukarıda belirtilen 21 Eylül akşamı, gece yatağıma yattığımda, günahlarımı ve yaptığım aptallıkları affetmesi ve onun huzurundaki yerimi ve daha önce gördüğüm için ilahi bir görünüm görebileceğime tamamen itimat ederek, statümü bilebilmem için bana yardım etmesini istemek üzere, kendimi Herşeye Gücü Yeten Tanrı'ya dua etmeye ve dilekte bulunmaya hazırlamıştım.

Tam Tanrı'ya dua ederken, odamda bir ışığın varlığını keşfettim. Bu durum, ışık öğle saatindeki aydınlıktan daha fazla oluncaya kadar artarak devam etti. Aniden yatağımun yanında bir kişi belirdi. Ayakları yere değmeden havada duruyordu.

Bembeyaz, bol bir kaftan giymişti. Bu dünyada görmüş olduğum herşeyden daha fazla bir beyazlığı; hiçbir dünyevi şeyin böyle son derece beyaz ve parlak olacağına da inanmıyorum. Elleri ve kolları bileklerinin biraz üzerine kadar çıplaktı; ayrıca ayakları da bacakları gibi bileklerinin biraz üzerine kadar çıplaktı. Başı ve boynu da açıktı. Bir kaftandan başka birşey giymemiş olduğumu görebiliyordum; çünkü bağı açıktı ve göğsünü görebiliyordum.

Kaftanı aşırı derecede beyaz olmakla birlikte, kendisi de anlatılamayacak kadar görkemliydi ve ifadesi de bir ışık gibi parlaktı. Oda son derece aydınlık olduğu halde, onun etrafındaki kadar parlak değildi. Ona ilk baktığımda korktum; fakat kısa sürede bu korku kayboldu.

Beni adıyla çağırarak, Tanrı'nın huzurundan bana gönderilen bir elçi olduğunu söyledi. Adının Moroni olduğunu ve Tanrı'nın yapmamı istediği bir iş olduğunu söyledi. Benim adımdan her millet, kavim ve dilde iyi ya da kötü bahsedileceğini veya bütün insanlar arasında iyi ya da kötü bahsedileceğini söyledi.

Altın levhalar üzerine yazılmış olan ve bu kıtanın eski sakinleri ve onların nereden geldiklerinin kaynağının anlatıldığı bir kitabın bildirilmiş olduğunu söyledi. Ayrıca, ölümsüz Sevindirici Haber'in tamamının, Kurtarıcı'nın eski sakinlere gönderdiği şekliyle bunun içinde yer aldığını da söyledi.

Bunun yanısıra, levhalarla birlikte gümüş çerçeveler içinde iki taşın da saklı olduğunu söyledi. Bir göğüs zırhına bağlanmış olan bu taşlar, Urim ile Tumim'i teşkil etmekteydi. Bu taşların mülkiyetinin ve kullanımının antik veya eski çağlardaki 'görenlerin' ne olduğunu anlattığını söyledi. Ve Tanrı onları kitabın tercüme edilmesi amacıyla hazırlamıştı.

M. S. 421 yılında, peygamber Moroni kendi halkının mukaddes kayıtlarını Kumorah Dağı'na gömdü. Daha sonra, dirilmiş bir kişi olarak geri döndüğünde, Joseph Smith'e Kurtarıcı'nın Amerika kıtasının eski sahiplerine bıraktığı şekliyle sevindirici haberin tamamını içeren eski kayıttan bahsetti. O kayıt, Mormon Kitabı'dır.

Bana bunları anlattıktan sonra, Eski Ahit'te yer alan peygamberlik sözlerinden bir bölüm aktardı ve sonra aynı peygamberlik sözünün dördüncü veya son bölümünü de bizim Kutsal Kitabımız'da yazılandan biraz farklı bir şekilde aktardı. Bizim kitaplarımızda yazan birinci ayeti aktarmak yerine şunları söyledi:

«Çünkü işte, o gün geliyor, fırın gibi yanıyor, ve bütün kibirliler evet, ve kötülük işleyenlerin hepsi saman gibi yanacaklar; Orduların Rab'bi diyor ki, gelmekte olanlar onları yakacak, öyle ki onlarda ne kök ne de dal bırakılmayacak.»

Ve yine, beşinci ayeti şöyle aktardı: «İşte Rab'bin büyük ve korkunç günü gelmeden önce, ben size peygamber İlya'nın elleri ile Rahipliği vahyedeceğim.»

Ayrıca bir sonraki ayeti de farklı bir şekilde aktardı: «Ve o çocukların kalplerine atalarına yapılan vaatleri ekecek ve çocukların kalpleri atalarına dönecektir. Eğer böyle olmazsa, o geldiğinde, dünya tamamen mahvolacaktır.»

Bu sözlere ilave olarak, en kısa sürede tamamlanacağını söyleyerek, Yeşaya'nın onbirinci bölümünü de aktardı. Ayrıca, tıpkı bizim Yeni Ahit'imizde yer aldığı şekliyle, Elçilerin İşleri üçüncü bölüm yirmi iki ve yirmi üçüncü ayetleri de aktardı. Oradaki peygamberin Mesih olduğunu söyledi; «O'nu dinlemeyenlerin halkın arasından ayrılmaları gerektiği» zaman o gün henüz gelmemişti ama yakında gelecekti.

Ayrıca, Yoel'in ikinci bölümünü yirmisekizinci mısradan sonuna kadar aktardı. Bunun yanısıra, bunun henüz tamamlanmadığını ancak en kısa zamanda tamamlanacağını da söyledi. Daha sonra, Uluslar'ın tamamlanmasının da yakın olduğunu söyledi. O, kutsal yazıda yer alan diğer birçok pasajı da aktardı ve burada belirtilemeyecek olan birçok açıklamalar yaptı.

Bana tekrar, (henüz elde etmem için gereken süre tamamlanmadığı için) bahsetmiş olduğu levhaları aldığım zaman bunları kimseye göstermemem gerektiğini söyledi. Urim ile Tumin yer aldığı göğüs zırhını da göstermemem gerekiyordu. Bunları sadece göstermem emredilen kişilere göstermeliydim. Eğer gösterirsem mahvolacaktım. O benimle levhalar hakkında

*Zihnimdeki
görüm
açıldı ve ben
levhaların
saklanmış olduğu
yeri görebildim.*

konusurken, zihnimdeki görüm açıldı ve ben levhaların saklanmış olduğu yeri çok açık ve net görebildim ve bu sebeple, ziyaret ettiğim zaman o yeri tekrar tanıdım.

Bu konuşmadan sonra, odadaki ışığın benimle konuşan kişinin etrafında toplanmaya başladığını gördüm ve bu durum ışık sadece onun etrafını kaplayıp oda tamamen karanlıkta kalıncaya kadar devam etti; aniden doğruca göğe açılan bir geçit gibi bir şey gördüm ve o tamamen yok oluncaya kadar yükseldi ve oda, onun göksel ışığının ortaya çıkmasından önceki haline döndü.

Olayın hususiyetini derinlemesine düşünür ve bu olağanüstü elçinin bana anlatmış olduğu şeylere iyice şaşırıırken, meditasyonun tam ortasında, aniden odamın tekrar aydınlanmaya başladığını farkettilim ve aniden daha önce olduğu gibi ilahi elçi tekrar yatağımın yanında belirdi.

Hiç değişiklik olmadan, ilk ziyaretinde yapmış olduğu şeylerin aynısı ile ilgili olarak konuşmaya başladı. Bunu yaparken, kıtlığın, düşmanlığın ve vebanın perişanlığı ile yeryüzüne gelmekte olan büyük kıyametler hakkında bilgi verdi. Bu keder verici kıyametlerin bu nesil

zamanında yeryüzüne geleceğini söyledi. Bunları anlattıktan sonra, daha önce yapmış olduğu şekilde yükseldi.

Bu sırada, benim zihnimde oluşan etkiler o kadar derindi ki, uykum kaçtı ve görüp duyduğum şeylerin hayretiyle şaşkına döndüm. Ancak, aynı elçi tekrar gelip yatağımın yanında durduğunda, daha önce anlattığı şeylerin aynısını uzun uzadıya anlattığını ya da tekrar ettiğini duyduğumda çok şaşırıldım. Bana ayrıca bir uyarıda da bulundu: Şeytan'ın bu levhaları

Kumoralı Dağı, New York Palmyra'daki Smith çiftliğinin yaklaşık olarak üç mil güneydoğusundaydı. Joseph'in zamanında, kuzey ucu çimenle, güney kesimi ise seyrek ağaçlarla ve ormanlarla kaplıydı. Levhalar batı kesiminde tepeye çok yakın bir yerde gömülüydü. Fotoğraf: Ağustos 1907

(babamın ailesinin fakir olması sebebiyle) zengin olmak amacıyla almam için beni ayartacağını söyledi. O, bu levhaları almak için Tanrı'yı yüceltmenin dışında hiçbir amacımın olmaması gerektiğini ve onun krallığını kurmaktan başka hiçbir gerekçenin etkisi altında kalmamam gerektiğini söyleyerek beni böyle davranmaktan menetti; aksi taktirde, bu levhaları alamayacaktım.

Bu üçüncü ziyaretten sonra, daha önce olduğu gibi, yine göğe yükseldi ve ben yine ciddi bir şekilde henüz edindiğim tecrübeyi düşünmeye sevkedildim; ilahi elçi benden üçüncü defa ayrıldıktan hemen sonra, horoz öttü ve ben günün aydınlanmaya başladığını farkettilim,

bu sebeple bizim görüşmemiz bütün bir gece sürmüş olmalıydı.

Hemen yataktan kalktım ve her zaman yaptığım gibi, günlük gerekli işlere başladım; fakat diğer zamanlarda olduğu gibi çalışmaya yeltendiğimde, gücümün hiçbir suretle çalışamayacağım kadar tükendiğini farkettim.

Moroni dört yıl boyunca, yılda bir defa gelip genç peygambere detaylı talimatlar verdi. Bu dört yıldan sonra, Joseph levhaları aldı ve Mormon Kitabı'nı tercüme etmeye başladı.

Benimle birlikte çalışmakta olan babam, benim rahatsız olduğumu farkettiler ve eve gitmemi söyledi. Eve gitmeye niyetlendim ancak, bulunduğumuz tarlanın kenarındaki çitleri geçmeye yeltendiğim sırada gücüm tamamen yok oldu ve ben birden yere düşerek bir süre şuursuz bir şekilde kaldım.

Hatırladığım ilk şey, benimle konuşan, bana adımla seslenen bir sestir. Yukarıya baktım ve aynı elçinin daha önce olduğu gibi ışıkla çevrelenmiş bir halde başımın üzerinde durduğunu gördüm. Bana tekrar, bir gece önce anlatmış olduğu şeylerin aynısını anlattı ve babama giderek gördüğüm görünüm ile aldığım emirleri kendisine anlatmamı emretti.

Ona itaat ederek tarladaki babamın yanına döndüm ve ona bütün konuyu detaylı olarak anlattım. O bana bunların hepsinin Tanrı'dan geldiğini söyledi ve gidip elçinin emrettiklerini yapmamı istedi. Tarladan ayrıldım ve elçinin levhaların saklı olduğunu söylediği yere gittim; ve bununla ilgili olarak gördüğüm görünümün özelliği sebebiyle oraya vardığım anda yerini bildim.

Mukaddes Kayıt

New York'un Ontario şehrinde, Manchester köyü yakınında, oldukça büyük ve hatta civardakiler içinde en yüksek olan bir dağ bulunmaktadır. Bu dağın batı kesiminde, tepeye yakın bir yerde, oldukça büyük bir taşın altında, taş bir kutuya saklanmış levhalar bulunuyordu. Bu taş, üst kısmının orta tarafında kalın ve bombeli olup kenarlarına doğru inceliyordu, bu sebeple, orta kısmı zeminde görünüyordu ancak kenarları toprakla örtülüydü.

Toprağı temizledikten sonra, bir sopa bulup taşın kenarından altına koydum ve küçük bir çabıyla taşı kaldırdım. İçine baktım ve orada gerçekten de elçinin belirtmiş olduğu levhaları, Urim ile Tumim'i ve göğüs zırhını gördüm. Bunların içinde buldukları kutu, bir tür çimento ile karıştırılmış olan taşlarla yapılmıştı. Kutunun dibinde, iki taş karşılıklı duruyordu ve taşların üzerinde levhalar ile beraberindeki diğer şeyler bulunuyordu.

Onları dışarıya çıkarmaya yeltendim ama elçi bunu yasaklamıştı. Tekrar bana, bunların dışarıya çıkarılmasının vaktinin gelmediği bildirildi ve o tarihten sonra dört yıl daha bu zaman gelmeyecekti. Ancak, o günden tam bir yıl sonra

*Bu dağın
batı kesiminde,
tepeye yakın
bir yerde, oldukça
büyük bir taşın
altında, taş bir
kutuya saklanmış
levhalar
bulunuyordu.*

yine aynı yere gelmem gerektiğini ve kendisinin benimle orada buluşacağını söyledi. Levhaları alma zamanı gelinceye kadar böyle yapmaya devam etmem gerektiğini bildirdi.

Bana verilen emre uygun olarak, her yılın sonunda oraya gittim ve her gidişimde aynı elçiyi orada buldum ve her görüşmemizde Rab'bin ne yapacağı ve son günlerde krallığının nasıl ve ne şekilde yönetileceği ile ilgili olarak kendisinden talimat ve bilgi aldım.

Babamın maddi kazancı çok kısıtlı olduğu için, başkalarının yanında gündelik işçi olarak veya fırsat bulabilirsek başka bir şekilde ellerimizle çalışmamız gerekiyordu. Bazen evde bazen de evden uzakta kalıyorduk ve daimi işler sayesinde rahat yaşıyorduk.

Joseph birçok işte çalışarak ailesinin rahat yaşamasını sağladı. 1825'de New York'un Chenango kentinde bir iş buldu. Orada Emma Hale ile tanıştı ve onunla 18 Ocak 1827'de evlendi.

Sonunda, levhaları, Urim ile Tumim'i ve göğüs zırhını alma zamanı geldi. Binsekizyüzyirmiyedi yılının Eylül ayının yirmiikinci günü, alışlageldiği üzere yılın son günü bunların saklı oldukları yere gittiğimde, aynı ilahi elçi şu emirle birlikte onları bana verdi: onlardan sorumlu olacaktım ve eğer kendi dikkatsizliğim

veya ihmalkarlığım yüzünden bunların kontrolünü kaybedersem insanların arasından ayrılmam gerekecekti; ama eğer elçinin geri alması gerekinceye kadar onları korumak için bütün gücümü kullanırsam, bunların korunması sağlanacaktı.

Kısa bir süre sonra, neden bunların emniyete alınmasıyla ilgili katı emirler aldığımı ve elçinin neden benden istenen şeyleri yaptığım taktirde onun levhaları ve diğer şeyleri almak için geleceğini anladım. Kısa bir süre sonra bunların bende olduğu anlaşılacak ve bunları benden alabilmek için yoğun bir mücadele başlayacaktı. Bu amaçla yaratılabilecek her türlü strateji kullanılmıştı. Zulüm, daha öncekilerden daha acı ve şiddetli olmaya başladı ve birçok insan mümkün olduğu taktirde bunları benden almak için sürekli tetikteydi. Ancak, Tanrı'nın hikmeti sayesinde, onları kullanmak suretiyle yapmam istenilen şeyi yerine getirinceye kadar, benim ellerimde emniyette oldular. Kararlaştırıldığı gibi, elçi bunları geri almak için geldiğinde, bu levhaları ve diğer şeyleri kendisine verdim; ve o da bunları bugüne yani, İki Mayıs Binsekizyüztuzsekiz tarihine kadar kontrolü altında tuttu . . .

5 Nisan 1829 tarihinde, o zamana kadar hiç görmemiş olduğum Oliver Cowdery evime geldi. Bana, babamın yaşadığı yere yakın bir yerdeki okulda öğretmenlik yaptığını anlattı. Babam çocuklarını bu okula gönderen kişilerden birisi olduğu için, bir dönem babamın evinde kalmıştı. Orada kalırken ailem kendisine benim levhaları alışımına ilgili olayları anlatmıştı. Bundan dolayı, buraya gelip bu olaylarla ilgili olarak soru sormak istemişti.

Bay Cowdery'nin gelişinden iki gün sonra (7 Nisan 1829 tarihinde), ben Mormon Kitabı'nı tercüme etmeye başladım ve o da bu tercümeleri benim için yazmaya başladı.

Nisan 1829'da Joseph Smith, yazıcısı Oliver Cowdery ile birlikte, Tanrı'nın armağanı ve gücü sayesinde Mormon Kitabı'nı tercüme etmeye başladı. Joseph tercümeyi bitirdikten sonra, diğer insanlar altın levhaları görme ayrıcalığına sahip oldular. «İki veya üç şahidin ağızı ile her söz sabit kılınacağı için» (2. Korintliler 13:1), şahitler de kendi tanıklıklarını kaydettiler.

Rahiplik İade Edildi

Bir sonraki ay (Mayıs 1829), hâlâ tercümeye devam ediyorduk ve bir gün dua etmek ve levhaların tercümesinde belirtildiğini gördüğümüz üzere, günahların bağışlanması için vaftiz olunması ile ilgili Rab'be soru sormak üzere

Joseph Smith ve Oliver Cowdery, 15 Mayıs 1829 tarihinde Vaftizci Yuhanna'nın ellerini başlarının üzerine koyması suretiyle Harun Rahipliği'ni aldılar.

İsa Mesih'in Son Zaman Azizler Kilisesi, 6 Nisan 1830 tarihinde, Peter Whitmer Sr.'in evinde kuruldu. 6 erkek New York'da yeni bir dini topluluğun kurulması ile ilgili işlemleri tamamlarken, yaklaşık 60 kişi şahitlik etti.

ormanlığa gittik. Biz dua edip Rab'bi çağırırken, gökten, ı ışık saçan bir bulutun içinde bir elçi geldi ve ellerini başımızın üzerine koyup aşağıdaki sözleri söyleyerek bizleri atadı:

«Hizmetkar arkadaşlarım sizlere, Mesih'in adıyla, meleklerin hizmetinin, tövbe etmenin sevindirici haberinin ve günahların bağışlanması için suya batırılarak yapılan vaftizin anahtarlarını elinde bulunduran Harun Rahipliğini veriyorum; ve Levi'nin oğulları Rab'be tekrar doğrulukla bir adakta bulununcaya kadar, bu bir daha asla yeryüzünden alınmayacaktır.»

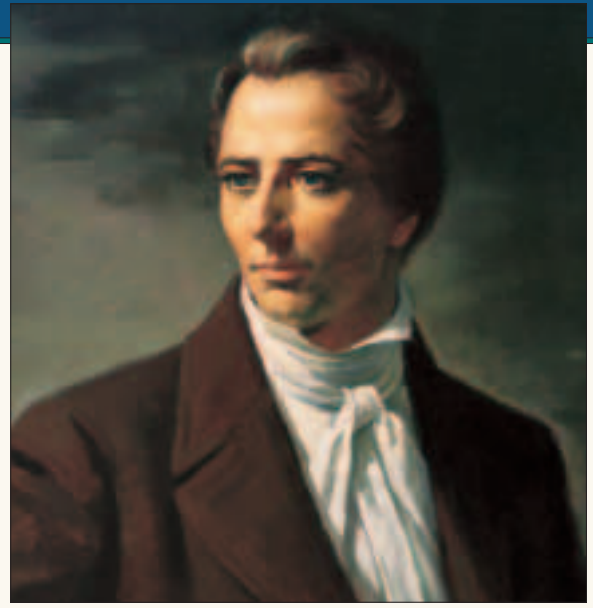
Harun Rahipliğinin, ellerin başın üzerine konması suretiyle Kutsal Ruh armağanını verme gücüne sahip olmadığını, ancak bu gücün bize daha sonra verilmesi gerektiğini söyleyerek, gidip vaftiz olmamızı emretti ve Oliver Codery'yi vaftiz etmem ve daha sonra da onun beni vaftiz etmesi için talimat verdi.

Böylece, gidip vaftiz olduk. İlk önce ben onu vaftiz ettim ve daha sonra da o beni vaftiz etti.

Vaftizden sonra ben ellerimi onun başı üzerine koyarak kendisini Harun Rahipliği'ne atadım ve daha sonra da o ellerini benim başımın üzerine koyarak beni aynı Rahipliğe atadı; çünkü bize böyle emredilmişti.

Bizi bu durumda ziyaret eden ve bizlere bu Rahipliği veren elçi adının Yahya olduğunu, Yeni Ahit’de yer alan Vaftizci Yahya ile aynı kişi olduğunu söyledi. Melkizedek Rahipliği’nin anahtarlarını ellerinde bulunduran Petrus, Yakup ve Yuhanna’nın emirleri doğrultusunda hareket ettiğini söyledi. Bu Rahipliğin zamanı geldiğinde bize verileceğini ve benim Kilise’nin ilk Yaşlısı ve Oliver Cowdery’nin de ikinci Yaşlısı olacağımızı söyledi. 1829 yılının Mayıs ayının onbeşinci günü, bu elçinin ellerinin altında atandık ve vaftiz olduk.

Vaftiz olup sudan çıktığımız anda, Cennetteki Babamız’ın büyük ve muhteşem nimetlerini tecrübe ettik. Benim Oliver Cowdery’yi vaftiz etmemden hemen sonra Kutsal Ruh onun üzerine geldi ve o ayağa kalkarak çok kısa zamanda gerçekleşecek olan birçok şeyle ilgili olarak pey-

gamberlik sözleri söyledi. Ve ben onun tarafından vaftiz olur olmaz, ben de peygamberlik sözü ruhunu aldım ve ayağa kalkarak Kilise’nin gelişmesi ve Kilise ile ilgili diğer birçok şeyle ilgili olarak ve insanların bu nesli ile ilgili peygamberlik sözleri söyledim. Kutsal Ruh ile dolmuş ve kurtuluşumuzun Tanrısı ile sevinç duymuştuk. *Bu, Joseph Smith’in, sevindirici haberin İade Edilmesini ve İsa Mesih’in Son Zaman Azizler Kilisesi’nin kurulmasını sağlayan, basit ve dürüst tanıklığıdır.*

Joseph Smith’in hikayesi ile ilgili daha detaylı bir anlatım için, bkz. Çok Değerli İnci’de veya Kilise Tarihi’nde yer alan Joseph Smith – Tarihçe, 1:2–79.

Mormon Kitabı, ilk olarak 1830’da basılmış olup, halihazırda dünya genelinde 80’den fazla dilde yayınlanmaktadır.